

گزارش «ایران» از جمع آوری روزنامه ها به بهانه سدمعبر

«روزنامه» سدمعبر جدید شهری

[مهدی جابری]

مقالی ده های روزنامه فروشی، همواره مملو از افرادی است که برده های خوانند تبسترهای روزنامه ها جمع کرده اند. این درحالی است که بسیاری از این افراد حتی روزنامه ای هم خریداری نمی کنند ولی با یک نگاه کلی به تبسترهای روزنامه در آن ابتدای روز، به قول معروف حال و هوای مملکت در ۲۴ ساعت گذشته و یا آینده، دستشان می آید و شاید بر اساس آن، برنامه های روزمره خود را تنظیم کنند.

فروشنده یکی از ده های روزنامه فروشی خیابان انقلاب می گوید: جلوی ده که ما همیشه شلوغ است و معمولاً از ۶-۵ نفری که برای خواندن تبستر روزنامه ها اینجا می ایستند فقط یک نفر روزنامه می خرد. وی می افزاید: «جمع مردم در پیاده رو و مقابل ده های روزنامه فروشی موجب می شود که عوامل رف سدمعبر شهرداری به ما تذکر دهند و حتی روزنامه ها را جمع آوری کنند. درحالی که ما مردم را جمع نمی کنیم و روزنامه ها را هم فقط برای فروش مقابل ده که می گذاریم. این مردم هستند که شاید هم روزنامه نخرند ولی جلوی ده که تجمع می کنند.»

یکی از ده داران خیابان ولی عصر نیز می گوید: «هفته پیش، بدون این که حتی تذکره به ما داده شده باشد و با جمعیتی مقابل ده که ایستاده باشد، عوامل شهرداری همه روزنامه های چند ده که در این خیابان را به بهانه سدمعبر جمع آوری کردند و وقتی به شهرداری منطقه مراجعه کردیم تا روزنامه ها را تحویل بگیریم، به ما گفته شد که روزنامه ها را برای بازیافت به جای دیگری منتقل کرده اند.»

وی می افزاید: «تعداد روزنامه ها، ماهنامه ها، هفته نامه ها، فصل نامه ها... آنقدر زیاد است که ما نمی توانیم همه آنها را در معرض دید مردم قرار دهیم و چاره ای جز چیدن آنها در پیاده رو نداریم، چرا که طراحی نیاز از زمان بوده، ولی امروزه به علت افزایش روزافزون جرایم، ده که های فعلی جویاگو نیستند و باید در این باره تدابیر اندیشیده شود.»

این درحالی است که سال گذشته اعلام شد که ده های شیشه ای یا طراحی مناسب و جدید می توانند جایگزین ده های شیشه ای یا طراحی نامناسب شوند و در آن با شیشه های دوجداره محافظت می شود و دارای یک محل

طراحی نامناسب ده که ما به آنها اجازه نمی دهد که همه جرایم را فقط در چهار دیواری ده که خود در معرض دید عموم قرار دهند. البته به نظر می رسد در این مورد، حق با آنها باشد، چرا که دست اندرکاران شهرداری هم به وجود این مشکل اذعان دارند.

«حمید نیکو منش» مدیر روابط عمومی شرکت ساماندهی صنایع و مشاغل شهرداری تهران در این باره به «ایران» می گوید: «ده که های روزنامه فروشی که الان مشغول به فعالیت هستند، برای سال ها قبل ساخته شده و فقط جویاگو نیاز آن زمان بوده، ولی امروزه به علت افزایش روزافزون جرایم، ده که های فعلی جویاگو نیستند و باید در این باره تدابیر اندیشیده شود.»

این درحالی است که سال گذشته اعلام شد که ده های شیشه ای یا طراحی مناسب و جدید می توانند جایگزین ده های شیشه ای یا طراحی نامناسب شوند و در آن با شیشه های دوجداره محافظت می شود و دارای یک محل

مشخص برای عرضه مطبوعات و مجلات است، اما پس از برخی تغییر و تحولات در سازمان های مربوطه، این طرح به فراموشی سپرده شد. نیکومنش در این باره می گوید: «ده که های شیشه ای هم مشکلات خاص خود را دارد و می تواند زمینه های سرتق را آنها را فراهم کند. در حال حاضر، چنین برنامه ای در شرکت ساماندهی صنایع و مشاغل در دست اقدام نیست. هرچند تعدادی از ده که های گل فروشی، شیشه ای هستند.»

وی تصریح می کند: «البته آماده کردن ده که های متنوع و متناسب از وظایف سازمان زیبای سازی شهرداری تهران است و فقط آخرین اطلاعات، در حال طراحی این ده که ها هستند و آنها متولی اصلی این مسأله به حساب می آیند.»

«مهندس سید محمود نصری» مدیرعامل شرکت ساماندهی صنایع و مشاغل شهرداری تهران نیز می گوید: «ده که های شیشه ای قبلاً بحث آن مطرح شد، فقط در حد یک طرح بود و

ده که دارا، به خورد پا آنها را مشکل کرده است؛ مثلاً افرادی که مشتری ثابت ده که دارا برای خرید روزنامه هستند و یا آنها یکی که هر روز، مجانی روزنامه ها را نگاه می کنند و می خوانند.»

«عبداللهی» معاون سدمعبر شهرداری منطقه یک تهران نیز می گوید: «دو بار به ده که دارا تذکر می دهم تا محوطه مقابل ده که شان از حضور افرادی که برای مشاهده و یا خرید روزنامه ها تجمع کرده اند، پاکسازی کنند. پس از آن در صورت ادامه روند سابق، روزنامه ها را جمع آوری و به انبار اداره رف سدمعبر منطقه منتقل می کنیم، وی در پاسخ به این سؤال که آیا خسارت روزنامه های جمع آوری شده به ده که دارا پرداخت می شود یا نه، می گوید: «خسارتی پرداخت نمی کنیم، چون آنها سدمعبر می دانند. تنها کاری که می کنیم این است که بعد از گذشت ۳-۴ یا ۴ ماه، روزنامه ها را به آنها برمی گردانیم. در حقیقت، هرچه آنها به تذکر ما اهمیت ندهند، ما هم به اموال (روزنامه های) آنها اهمیت نمی دهیم.»

این اظهارات در حالی عنوان می شود که یکی از دست اندرکاران ناحیه ۴ منطقه ۴ شهرداری تهران نظر متفاوتی دارد. وی می گوید: «طبق قانونی که شهرداری مرکز برای تمام مناطق و نواحی ایجاد ابراج کرده است، ما حق نداریم اموال ده که داران را جمع آوری کنیم چرا که آنها هم از افراد زحمت کش و آسیب پذیر جامعه هستند. ما فکر این که آنها به عوامل شهرداری اهانت کنند که در آن صورت هم، اموال آنها باید همان روز و یا گذشت ۲ تا ۳ روز به خودشان بازگردانده شود. البته نحوه برخورد در این منطقه و یا ناحیه مشخص می کند.»

● حق مردم برای تهیه روزنامه چه می شود

تذکره به ده که دارا، به جای خود سدمعبر رف می شود؛ صحیحاً روزنامه ها جمع آوری می شود؛ درستاً روزنامه ها همان روز به بازیافت می روند؛ الله اعلم! اما در این میان، حق مردم برای تهیه روزنامه چه می شود؟ آیا نباید شرایط طوری باشد و به گونه ای برنامه ریزی شود که شهروندان به راحتی از عناوین روزنامه ها و مجلات آگاه شوند و با آگاهی و اختیار، مجله و یا روزنامه مورد نظر خود را تهیه کنند؟

نیکومنش می گوید: «خب! این هم حرفی است! باید برای آن فکری شود.»

نصرانی نیز این گونه اظهار می دارد: «سمی بر این است که روزنامه ها بلافاصله پس از اخذ تعهد به افراد بازگردانده شود. با این حال، نحوه مواجهه با این مسأله به اداره های رف سدمعبر مناطق و ادارات رف سدمعبر است.»

اما معاون رف سدمعبر منطقه یک شهرداری تهران می گوید: «ما فقط سدمعبر را رف می کنیم، بقیه مسائل به ما مربوط نمی شود.»

حتی امکان دارد اصلاً اجرایی نشود. علاوه بر آن قدیمی بودن ده که ها نباید بهانه ای برای سدمعبر باشد. وی همچنین تأکید می کند: «ما به هیچ وجه، روزنامه ها را به بازیافت نمی فرستیم.»

● ناطقانه جمع آوری می کنیم

به رغم نامناسب بودن نوع طراحی ده که ها و غیرقابل انکار بودن آن، با این حال عوامل رف سدمعبر شهرداری پس از یکی دو بار تذکر، روزنامه های ده که داران را از روی دیوار و یا محوطه پیاده رو و حتی جلوی ده که ها جمع آوری می کنند.

نصری در این باره می گوید: «به همه مناطق ابراج شده است که با ده که های که روزنامه های آنها در محدوده پیاده روها قرار دارد، به طور جدی برخورد کنند. ده که دارا هم می توانند قضای داخلی ده که ها را به جای فروش اجناس دیگر، به روزنامه ها اختصاص دهند.»

وی می افزاید: «البته حمایت برخی افراد از

فرهنگ، بردنی نیست!

[ناهید جعفر پور کامی]

چند پیش، سیدهای «کتاب شهر» در انبوهی های شرکت واحد تعبیه شد که شاید توجه شما را هم به خود جلب کرده باشد. این هم یکی دیگر از طرح های سازمان فرهنگی و هنری شهرداری تهران است که با مشارکت شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه انجام شد.

انجام این طرح نقش چشمگیری در فرهنگ سازی دارد و زمینه کتابخوانی را میان شهروندان هموار می کند. بسیاری از شهروندان به علت محدود بودن زمان یا بی حوصلگی بعد از اتمام کار در پایان روز، تمایل چندانی به خواندن کتاب از خود نشان نمی دهند. اما بعضی با وجود خستگی فراوان کتاب را فرصت خواب می دانند و آخر شب برای داشتن خواب آرام به کتاب خواندن روی می آورند، فارغ از این که چیزی از محتوای نوشته ها نمی فهمند و فقط چشمشان را روی خطوط صفحات کتاب حرکت می دهند. به گروه دیگر که کتابخوان حرفه ای هستند و تا چند صفحه کتاب بخوانند، روزشان شب نمی شود، کاری نداریم. در این میان تعبیه سبد کتاب شهر، در انبوهی های شرکت واحد فرصت خوبی فراهم می کند تا حداقل، در مسیر خانه تا محل کار یا مدرسه و یا هر جای دیگر که در طول روز آن را علی می کنیم از محتوای کتاب های موسوم به کتاب شهر بهره مند شویم. از وقتی که این طرح راهی پاریزی شد، در برخی انبوهی ها چند نمونه اش را دیدیم. درحالی که اثری از کتاب داخل سیدها نبود. ابتدا تصور می شود شاید باینان این امر هنوز کتاب ها را به راننده اتوبوس تحویل نداده اند. از راننده سؤال می کنیم کتاب های این سیدها را چه وقت دریافت می کنید. سر تکان می دهد و می گوید: «خانم! شما از قافله کتابخوان ها عقب مانده اید! چند روز پیش همراه بنصب سیدهای کتاب شهر، کتاب ها را هم داخل آنها جاسازی کردند. هنوز یک هفته نگذشته که هیچ اثری از کتاب ها را نیست.» توجه ام به نوشته های روی شیشه اتوبوس جلب شد: «لطفاً کتاب ها را از انبوهی خارج نکنید.» با خود گفتم آن عده از شهروندان که کتاب ها را خارج کرده اند، یا علاقه زیادی به کتاب و کتابخوانی دارند که حاضر نشدند حتی خارج از اتوبوس بیرونی آنها را تحمل کنند یا آنقدر بی مسئولیتند که بدون توجه به حقوق شهروندی با بی احترامی به اموال عمومی، کتاب ها را از آن خود می دانند و از اتوبوس خارج می کنند. فقط انتظار نداشته باشیم امکانات فراهم شود یا این که بگوئیم اگر امکانات باشد مردم به بهترین نحو از آنها استفاده می کنند. خوب است قبل از رسیدن به امکانات به فکر باشیم که چطور از آن بهره بگیریم یا چطور دیگران را به استفاده درست از آن تشویق کنیم.

● اقتدر کتاب بگذارند تا عادی شود

«ابلا میرصالحی» یکی از شهروندان می گوید: این طرح چون یک طرح نواست هنوز به طور کامل بین شهروندان جا نیفتاده و با مشکل بایبید شدن کتاب ها روبه رو می شود. بهترین کار این است که اقتدر کتاب در این سیدها جاسازی شود که برای مردم عادی شود و هیچ کم نیایی به خارج کردن آنها از اتوبوس نداشته باشد.

● مردم حوصله کتابخوانی ندارند

«مرتضی زبیده» از دیگر شهروندان تهران نیز معتقد است: «مشکلات فراوان کاری و خانوادگی موجب شده است درگیری های ذهنی شهروندان زیاد باشد و مردم حوصله کتابخوانی نداشته باشند. به جای این که در اتوبوس ها کتاب بگذارند، یک کمیون بگذارند تا اول صبح که شهروندان سوار اتوبوس می شوند، با وجود مشکلات فراوان خنده ای بر لبان نقش ببندد.»

● روزنامه بهتر از کتاب است

«فاطمه مجیدی» می گوید: این طرح برای بالارندن سطح آگاهی و فرهنگی شهروندان خوب است، اما بهتر است به جای کتاب، روزنامه یا رسانه ای که باسختجویی سولات شرعی است، در این سیدها جاسازی شود تا مطالعه کنندگان از اطلاعات و اخبار روزنامه و یا مسائل شرعی خود مطلع شوند. علاوه بر این، تهیه روزنامه برای این سیدها هزینه کمتری در بر دارد.

● ما که کتاب نندیم

«سید خروانی» معتقد است: از وقتی این طرح اجرا شده هیچ کتابی در اتوبوس نندیم. فقط سیدهای خالی آن در اتوبوس است. در حالی که داخل اتوبوس نوشته هایی با مصوص، لطفاً کتاب ها را خارج نکنید، نصب شده است. اما مسافران بدون توجه به حقوق دیگران کتاب ها را از اتوبوس خارج می کنند. به امید روزی که اسنان هابی را ببینیم که برای خواندن کتاب ارزش قائلند و بعد از خواندن آن راسر جایش می گذارند.

Advertisement for 'Jahamain' (جهانمین) featuring a large green logo, a black gift box, and contact information for the company. The text includes the company name, address, phone numbers, and website.